

17.09.2015, czwartek, 19:00

Wrocław, NFM, Sala Czarna

Bach – Wariacje Goldbergowskie

Wykonawcy:
Pierre Hantaï – klawesyn

Program:
Johann Sebastian Bach – *Wariacje Goldbergowskie* BWV 988

◆ **Bilety: VIP 90 zł / N 60 zł / U 40 zł**
◆ **Przedprzedaż: N 40 zł / U 20 zł**

"Drogi Goldberg, zagrajże mi jedną z moich wariacji" – miał mawiać hrabia Keyserlingk, który Bachowski cykl znał prawdopodobnie na pamięć. My także jesteśmy przyzwyczajeni do *Wariacji*. Dla wielu osób Goldberg, Bach i Gould to nierozdzielna trójca – trudno nie być pod wrażeniem genialnej, choć ahistorycznej i wykonywanej na fortepianie interpretacji Glenna Goulda. Najstarsi mogą pamiętać Wandę Landowską, która jako pierwsza rozślawiła *Wariacje* (na XX-wiecznym klawesynie), inni wspomną *Wariacje* na syntezatorze Wendy Carlos. Dziś nie brakuje już poprawnych historycznie wykonani na zabytkowych klawesynach. Artystę, który podejmie się wykonania tego utworu, chciałoby się spytać: co nowego masz nam do powiedzenia?

Dla francuskiego klawesynisty Pierre'a Hantaï *Wariacje Goldbergowskie* są dziełem życia. Muzykę Bacha zajmuje się, podobnie jak Goldberg, od dziesiątego roku życia. *Wariacje* gra żywiołowo, nieprzewidywalnie i niepowtarzalnie. Zachwyca wirtuozerią, ale nie popisuje się – wydobywa przede wszystkim śpiewność kompozycji. Choć nie pomija żadnego detalu, gra niewiarygodnie lekko. Każda wariacja w interpretacji Hantaï ma indywidualny charakter, ale wszystkie razem są cyklem o wyraźnej linii dramaturgicznej. Nic dziwnego, że Gustav Leonhardt uważał Hantaï za swego najzdolniejszego ucznia. Współpracę z klawesynistą szczególnie upodobał sobie Jordi Savall, Francuza cenią także Marc Minkowski, Philippe Pierlot, Philippe Herreweghe.

Do powstania jednego z najważniejszych dzieł muzyki na instrumenty klawiszowe przyczyniło się kilka osób. Hrabia Hermann Karl Keyserlingk, rosyjski dyplomata, na dworze w Dreźnie za dnia uskuteczniał intrygi polityczne, a w nocy usiłował przetrwać bezsenność. Johann Gottlieb Goldberg to pochodzący z Gdańska dziesięciolatek, niezwykle utalentowany klawesynista, którego Keyserlingk zabrał do Saksonii, by chłopiec mógł uczyć się u tak słynnych muzyków, jak członkowie rodziny Bachów. Gdy hrabia nie mógł spać, Goldberg grał mu na klawesynie. Keyserlingk poprosił Bacha o skomponowanie utworu odpowiedniego na te nocne recitale, oferując prawdopodobnie najwyższe w karierze Johanna Sebastiana wynagrodzenie: złoty kubek wypełniony setką luidorów (złotych monet).

Jak to możliwe, że trzydzieści wariacji cieszy się tak wielką popularnością wśród publiczności i artystów? To cykl po prostu doskonały. Jakkolwiek trywialnie brzmi to określenie, w stosunku do Bacha jest uzasadnione. W jego *Wariacjach* znajdujemy wyzwania techniczne, doskonałą pracę kontrapunktyczną, taneczność, lekkość, motywy ludowe, inspiracje niemieckimi pieśniami. Jednak najważniejszą cechą tych utworów jest ich śpiewność. Na ostatniej stronie rękopisu Bach napisał „etc.”, zachęcając do komponowania kolejnych wariacji. Jak dotąd nikt się tego zadania nie podjął. Interpretacja *Wariacji* w wykonaniu Pierre'a Hantaï będzie z pewnością wielkim wydarzeniem.